

ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของ
บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

RESULTS OF HUMAN SECURITY STRATEGIC ADMINISTRATION OF SHELTER
FOR CHILDREN AND FAMILIES, DEPARTMENT OF CHILDREN AND YOUTH,
MINISTRY OF SOCIAL DEVELOPMENT AND HUMAN SECURITY
IN THE NORTHEAST OF THAILAND

ประพล มิลินทจินดา
PRAPHOL MILINDACHINLA
ไชยา ยิ้มวิไล
CHAIYA YIMWILAI
อลงกต แพนสนิท
ALONGGOTE PHANSANIT
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY
กรุงเทพมหานคร
BANGKOK

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ และแนวทางการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยแบบผสม ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 279 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของ Pearson และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย เครื่องมือที่ใช้คือเป็นแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับสูง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.79 โดยที่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์การ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์การ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบปัญหาด้านบุคลากรที่มีจำนวนจำกัด ซึ่งไม่สอดคล้องกับภาระงานที่มีเพิ่มขึ้นมากขึ้น อีกทั้งการที่มีกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย บางครั้งทำให้เกิดมีความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพของบุคลากร และผู้รับบริการ การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในกระทรวงเองยังเกิดปัญหาในการประสานงาน ควรที่จะพิจารณาเพิ่มกรอบอัตรากำลัง ให้มีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และควรมีแผนการทำงานและมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน รวมถึงการบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน, บ้านพักเด็กและครอบครัว, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ABSTRACT

This research to level of the results of human security strategic administration of shelter for children and families, to factors associated of the results of human security strategic administration of shelter for children and families, to factors that influence of the results of human security strategic administration of shelter for children and families and to administration of the results of human security strategic administration of shelter for children and families. The population is an officer of shelter for children and families in The Northeast of Thailand. A sample of 279 people. Statistics on the frequency, percentage, average, standard deviation, statistical correlation of Pearson, and multiple regression. Qualitative research The researcher interviews with head of Shelter for Children and Families or representative The instrument was a questionnaire. The results showed that.

The level of results of human security strategic administration of shelter for children and families in the northeast of Thailand is high at the 3.79. Factors personal, organization and environmental a positive relationship with results of human security strategic administration of shelter for children and families in the northeast of Thailand and influence of the results of human security strategic administration of shelter for children and families in the northeast of Thailand.

Shelter for children and families in the northeast of Thailand faced with limited personnel. This is not consistent with the workload has increased even more. In addition, a wide range of target groups. Sometimes cause a risk to the welfare of staff and clients. Coordination between departments within the Ministry itself, the problem of coordination. Should consider increasing personnel. A sufficient number of workers. And should have a work plan and a division of roles of each agency clear. The integration work between the various agencies involved.

Keywords: results, shelter for children and families, the northeast of Thailand

บทนำ

บ้านพักเด็กและครอบครัว เป็นหน่วยงานแรกรับ และ ให้บริการแก่หญิงและเด็ก เพื่อเป็นการบรรเทาปัญหาเบื้องต้น พร้อมกับพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมทั้งนี้ เนื่องจากสภาพของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไปพร้อมๆ กับปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาอย่างมากมายและซับซ้อน ประกอบกับวิถีชีวิตของสมาชิกในสังคมที่แปรเปลี่ยนไปตาม สภาพของสังคมและเป็นที่มาของปัญหาความรุนแรงใน ครอบครัว เด็กถูกทอดทิ้ง เร่ร่อน ขอดทาน ดิตยาเสพติด เป็นโสเภณีเด็กถูกล่อลวงชักชวนไปในทางที่ไม่ดี ถูกล่อลวงละเมิด ทางกาย ทางเพศ การตั้งครรภ์นอกสมรส ถูกทารุณกรรม และ ถูกแสวงหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ได้เปิดบริการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและบุคคล ในครอบครัว เช่น สตรีตั้งครรภ์นอกสมรส เด็กเร่ร่อน เด็ก ถูกกระทำทารุณ เด็กถูกใช้แรงงาน เด็กถูกล่อลวงให้ค้าประเวณี เด็กมีปัญหาในครอบครัวหรือเด็กร้อนอันเนื่องมาจากปัญหา ทางสังคม ไม่มีที่พักพิง และไม่มีผู้รับผิดชอบ เป็นการบรรเทา

สภาพปัญหาเบื้องต้นให้กับผู้เดือดร้อน ในรูปของการให้ที่ พักพิง อาหารและเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน การพิจารณาให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา เช่น การส่งกลับภูมิลำเนา ติดต่อญาติให้รับกลับไปอุปการะ ส่งเข้ารับบริการในสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถาน คุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือศูนย์สงเคราะห์ และฝึกอาชีพตามความเหมาะสม ปัจจุบันบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ยังมีภารกิจในฐานะที่เป็นสถานแรกรับเด็กตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อีกภารกิจหนึ่ง

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นกับผู้ปฏิบัติงานใน บ้านพักเด็กและครอบครัว ทำให้ทราบได้ว่า การปฏิบัติภารกิจ ในบ้านพักเด็กและครอบครัว ความไม่ชัดเจนในนโยบายด้าน การปฏิบัติงานคุ้มครองเด็ก ขาดทรัพยากรในการบริหารงาน บุคลากร งบประมาณ พร้อมทั้งอุปการณ์ต่าง ๆ ในการให้ความ ช่วยเหลือแก่เด็กและสตรีที่ได้รับความเดือดร้อน ขาดการ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับคณะกรรมการ

คุ้มครองเด็กจังหวัด ระดับหน่วยงานและระดับผู้ปฏิบัติ ตลอดจนยังขาดการบูรณาการในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่ดี ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อที่จะตอบสนองแก่ผู้ได้รับบริการ และจากบทบาทภารกิจของบ้านพักเด็กและครอบครัว ผู้วิจัยได้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องศึกษาการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556-2566 ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ยุทธศาสตร์ความรู้ 2) ยุทธศาสตร์นโยบายและกฎหมาย 3) ยุทธศาสตร์การบูรณาการและระบบงาน 4) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม 5) ยุทธศาสตร์การติดตามและประเมินผล และเพื่อให้ทันกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน สตรีและครอบครัวที่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงรูปแบบของปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริงต่อการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์โดยที่ผู้ปฏิบัติงานคือนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ที่ต้องสืบเสาะพินิจเกี่ยวกับตัวเด็ก ครอบครัว และบุคคลแวดล้อมทั้งหมดเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพปัญหาและวางแผนการให้ความช่วยเหลือร่วมกับทีมสหวิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ นักพัฒนาสังคม พนักงานอัยการ พนักงานตำรวจ ทนายความ และครู โดยเป็นผู้นำเสนอประเด็นปัญหาให้กับฝ่ายบริหาร ฝ่ายสวัสดิการสังคม และฝ่ายศูนย์ประชาสัมพันธ์ ได้รับทราบข้อมูลเบื้องต้นในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและครอบครัว เช่น สภาพปัญหาของเด็ก ความคืบหน้าในการปฏิบัติงาน ปัญหา อุปสรรคหรือข้อจำกัดในการดำเนินงานที่ไม่สามารถให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้ตรงกับสภาพปัญหาได้ การพัฒนาองค์ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งหากผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวมีความรู้ความเข้าใจ จะทำให้ผู้รับบริการได้ประโยชน์จากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

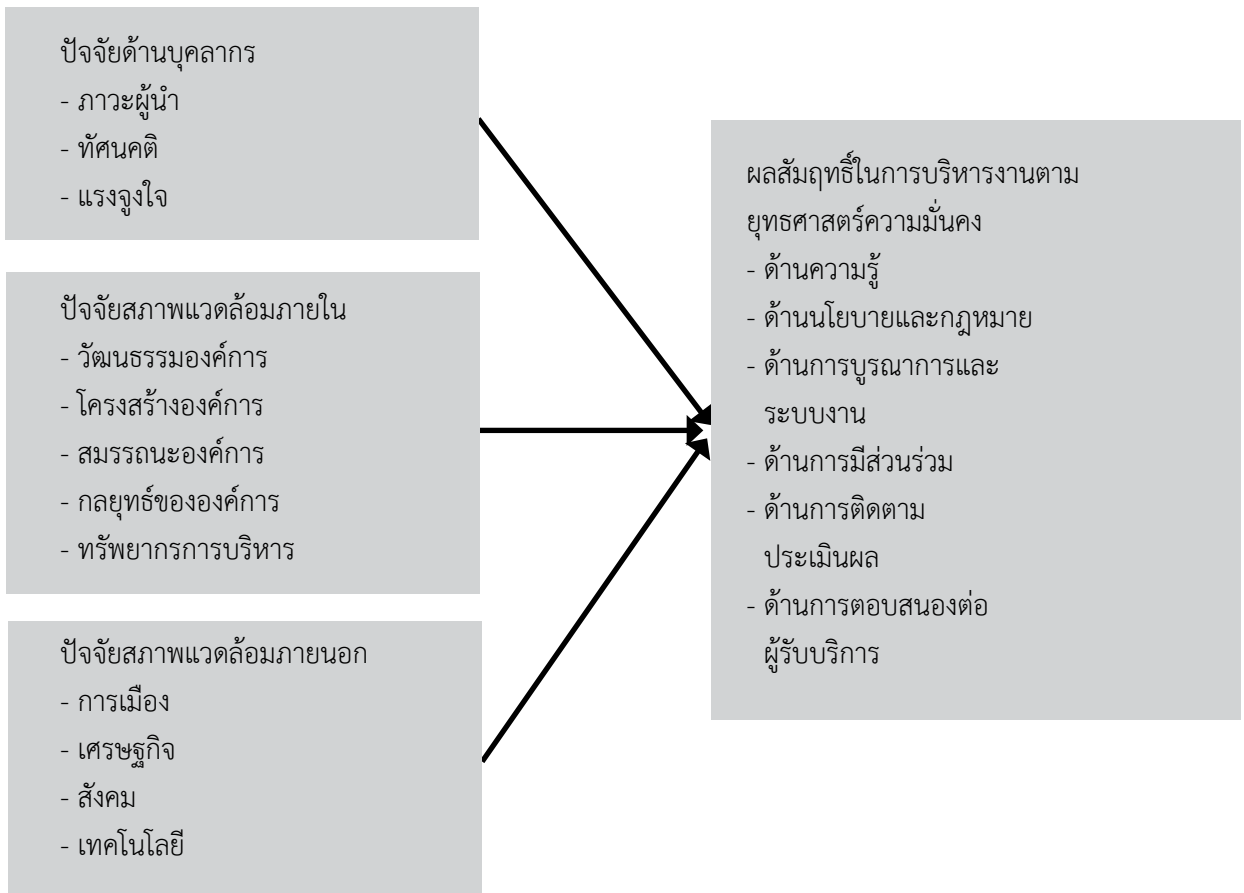
1. ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ศึกษาแนวทางการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนารอบแนวคิดการวิจัยของตัวเองและปรับอิสระ โดยการทบทวนวรรณกรรม โดยใช้แนวคิดหลักของ Thompson (2003) ร่วมกับตัวแบบของ ดินปรัชญพฤทธิ์ (2551) John and Saks (2001) Bass and Riggio (2006) Kothandapani (1971) Gulick and Urwick (1937) และ Peters and Waterman, Jr. (2004) ตัวแปรตามมาจากยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2566 ทฤษฎีคุณภาพการบริการของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศมาใช้ในการวิจัย โดยปรากฏตามกรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษาดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. ปัจจัยด้านบุคลากร มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
6. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 มิติ ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านนโยบายและกฎหมาย 3) ด้านการบูรณาการและระบบงาน 4) ด้านการมีส่วนร่วม 5) ด้านการติดตามประเมินผล และ 6) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาบริการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 จังหวัด ประกอบด้วย กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร สุรินทร์ ศรีสะเกษ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 - ธันวาคม พ.ศ. 2558

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อนำไปปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เจาะลึกความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยทั่วไปแล้วสภาพแวดล้อมขององค์การสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในองค์การและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ การบริหารจัดการองค์การไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกได้ เช่นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารราชการ อีกทั้งยังมีสภาพแวดล้อมภายในองค์การที่ต้องบริหารจัดการ เช่น การวางแผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานรู้จุดแข็งจุดอ่อนขององค์การ ดังนั้นการบริหารและจัดการท่ามกลางกระแสเปลี่ยนแปลงไปของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ของโลกยุคไร้พรมแดนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการบริหารองค์การด้านสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมทั่วไปขององค์การเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถขององค์การ โดยที่ John and Saks (2001) ระบุว่าสภาพแวดล้อมขององค์การประกอบไปด้วย 1) โครงสร้างประชากรและวัฒนธรรม 2) ปัจจัยทางการเมือง 3) ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี 4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 5) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอื่นๆ

ในขณะที่ Thompson (2003) และ ดิน ปรัชญพฤทธิ (2551) ได้กล่าวถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการองค์การ ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น วัฒนธรรมองค์การ นโยบาย/กลยุทธ์ขององค์การ โครงสร้างองค์การ เทคโนโลยีขององค์การ กระบวนการบริหาร เทคโนโลยี ทรัพยากรทางการบริหารจัดการ สมรรถนะ/ความสามารถทางการบริหาร ระบบการปฏิบัติงาน บุคลากร ทักษะความรู้ความสามารถ รูปแบบการบริหารจัดการ ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการองค์การทั้งสิ้น

ในส่วนของ Peters and Waterman, Jr. (2004) ได้เสนอแนวคิดที่เรียกว่า McKinsey 7'S Framework ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการขององค์การจะเกิดความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ 7 ประการ ได้แก่ 1) กลยุทธ์ขององค์การ 2) โครงสร้างองค์การ 3) ระบบการปฏิบัติงาน 4) บุคลากร 5) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ 6) รูปแบบการบริหารจัดการ 7) ค่านิยมร่วม

ในเรื่องของแนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารและการจัดการ Gulick and Urwick (1937) เสนอว่า กระบวนการบริหารควรประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน หรือที่เรียกว่า "POSDCoRB Model" ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning: P) 2) การจัดองค์การ (Organizing: O) 3) การจัดตัวบุคคล (Staffing: S) 4) การสั่งการ (Directing: D) 5) การประสานงาน (Coordinating: Co) 6) การรายงานผล (Reporting: R) 7) การบริหารงบประมาณ (Budgeting: B)

เพื่อให้บรรลุประสิทธิผลขององค์การแล้ว ภาวะผู้นำนั้นถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้นำในการที่จะนำพาองค์การให้ประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ ซึ่ง Bass and Riggio (2006) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นคุณลักษณะของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ชื่อย่อว่า "4I's" (Four I's) ประกอบด้วย 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์หรือการสร้างบารมี (Individual influence) 2) การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) 3) การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual stimulation) 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Individual treatment)

ทัศนคติเป็นการกำหนดของพฤติกรรมเพราะว่า เกี่ยวพันกับการรับรู้ บุคลิกภาพ และการจูงใจ ทัศนคติเป็น ความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ เป็นภาวะจิตใจของ การเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้และถูกปรับตัว ให้เข้ากับองค์การ ในการแสดงออกมาด้านพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาอย่างใด อย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้าย่อมแสดงให้เห็นถึงทัศนคติหรือความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น ดังนั้น การพิจารณา ถึงองค์ประกอบของทัศนคติจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนดังนี้ (Kothandapani, 1971) 1) องค์ประกอบด้านความเข้าใจ 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึกของอารมณ์ 3) องค์ประกอบ ด้านพฤติกรรม

ในการบริหารจัดการองค์การที่จะผลสัมฤทธิ์สิ่งหนึ่ง ที่สำคัญคือคุณภาพบริการแก่ผู้มารับบริการ โดย Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1985) ได้อธิบายถึงคุณภาพบริการ ว่าหมายถึง การประเมินหรือการลงความเห็น เกี่ยวกับความดี เลิศของการให้บริการโดยรวม เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการ เปรียบเทียบของผู้บริโภค ระหว่างความคาดหวังของพวกเขา เกี่ยวกับคุณภาพบริการ และการบริการที่พวกเขาได้รับจริง ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการมีอยู่ 4 ปัจจัย คือ 1) การได้รับการบอกกล่าวปากต่อปาก 2) ความต้องการ ส่วนบุคคล ของผู้รับบริการแต่ละคนแตกต่างกัน 3) ประสบการณ์ ในอดีต ซึ่งจะมีผลต่อระดับความคาดหวังของผู้รับบริการแต่ ละคนแตกต่างกัน 4) การสื่อสารภายนอก การสื่อสารจากการ ให้บริการของผู้ให้บริการถึงผู้รับบริการ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร ทางตรง หรือทางอ้อมจะมีผลต่อระดับความคาดหวังของ ผู้รับบริการ ซึ่ง Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1985) ได้ระบุถึงตัวกำหนดคุณภาพบริการ ประกอบด้วย 10 ประการ 1) ความเชื่อถือได้ 2) การตอบสนอง 3) ความรู้ความชำนาญ 4) การเข้าถึงบริการ 5) อธยาศัย 6) การสื่อสาร 7) ความน่า เชื่อถือ 8) ความมั่นคง 9) การเอาใจใส่ 10) การสร้างสิ่งที จับต้องได้

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556-2566

แนวทางสำคัญของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์คือ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ให้เป็นระบบและเข้มแข็งในการเชื่อมโยงและต่อยอดงานที่ แต่ละฝ่ายดำเนินงานอยู่ อันจะเป็นการขยายผลกระทบ ทางบวกและลดผลกระทบทางลบต่อความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งประกอบไปด้วย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์, ออนไลน์, 2556)

1. ยุทธศาสตร์ความรู้

เป้าประสงค์ : หน่วยงานองค์กรและประชากร กลุ่มเสี่ยงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์ สามารถกำหนดทางเลือกการพัฒนาบนรากฐานการมีส่วนร่วม และมีระบบข้อมูลสนับสนุน

ตัวชี้วัด : จำนวนหน่วยงานและองค์กรภาค ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องความเสี่ยง และแนวทางการรับมือกับความเสี่ยงประเภทต่างๆ

2. ยุทธศาสตร์นโยบายและกฎหมาย

เป้าประสงค์ : กฎหมายที่มีความสำคัญต่อการ เสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ได้รับการพัฒนา/ทบทวนและ มีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตัวชี้วัด : จำนวนนโยบายและกฎหมายที่มีการ ผลักดันให้มีการพัฒนา และทบทวนแก้ไขเพื่อเสริมสร้างความ มั่นคงของมนุษย์

3. ยุทธศาสตร์การบูรณาการและระบบงาน

เป้าประสงค์ : มีการบูรณาการและระบบงาน เพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการ เสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : จำนวนเครือข่าย/ โครงการความร่วมมือ จำนวนหน่วยงานที่ร่วมในเครือข่าย/ โครงการความร่วมมือ

4. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์ : องค์กรชุมชนและองค์กรภาคประชา สังคมมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

ตัวชี้วัด : กฎหมายสนับสนุนการดำเนินงานของ องค์กรภาคประชาสังคมในการเสริมสร้างความมั่นคงของ มนุษย์ งบประมาณ/ เงินกองทุนที่สนับสนุนการดำเนินงานของ องค์กรภาคประชาสังคมในการเสริมสร้างความมั่นคงของ มนุษย์ จำนวนองค์กรภาคประชาสังคมที่ร่วมดำเนินงานเพื่อ เสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์

5. ยุทธศาสตร์การติดตามประเมินผล

เป้าประสงค์ : ทุกภาคส่วนสามารถติดตามความ ก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคของการเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงของมนุษย์เพื่อทบทวนและปรับยุทธศาสตร์และ การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด : จำนวนหน่วยงานที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อการติดตามประเมินผล

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยของตัวแปรอิสระ โดยการทบทวนวรรณกรรม โดยใช้แนวคิดหลักของ Thompson (2003) ร่วมกับตัวแบบของ ดิน ปรัชญพฤทธิ (2551) John and Saks (2001) Bass and Riggio (2006) Kothandapani (1971) Gulick and Urwick (1937) Peters and Waterman, Jr. (2004) ตัวแปรตามมาจากยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2566 และบทบาทภารกิจหน้าที่ในการดำเนินงานของบ้านพักเด็กและครอบครัว ทฤษฎีคุณภาพการบริการของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศมาใช้ในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยที่ผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรในการวิจัย คือ ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาบริการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร สุรินทร์ ศรีสะเกษ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ โดยมีประชากรรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 279 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จากการศึกษาประชากรข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรในการวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 279 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 จังหวัด

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

1.3.1 ตัวแปรอิสระ

1.3.1.1 ปัจจัยด้านบุคลากร ได้แก่ ภาวะผู้นำ ทักษะคิด แรงจูงใจ

1.3.1.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์การ สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์องค์การ ทรัพยากรการบริหาร

1.3.1.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี

1.3.2 ตัวแปรตาม การบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านนโยบายและกฎหมาย ด้านการบูรณาการและระบบงาน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการติดตามประเมินผล ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

1.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.4.1 ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสม ตลอดจนเพื่อให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

1.4.2 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

1.4.3 นำคำถามและเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่านลงความเห็นและให้คะแนน เพื่อใช้คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.4.4 รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย และคัดเลือกข้อความที่มีค่า ระหว่าง 0.60-1.00 มาใช้เป็นคำถามในแบบสอบถาม

1.4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

1.4.6 นำผลที่ได้จากการทดสอบ มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .971

1.4.7 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ระหว่าง 0.60-1.00 นำมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

1.4.8 แบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบแล้วจึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.5.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากมหาวิทยาลัย ศรีปทุม ส่งไปพื้นที่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

1.5.2 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.3 สรุป อภิปราย และเขียนรายงานผล

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มาประมวลผลตามวัตถุประสงค์ รวมถึงการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความเห็นของข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาบริการโดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์กับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการทดสอบจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Coefficient of Correlation)

1.6.4 ในการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1.1 การศึกษาเชิงเอกสาร โดยการศึกษาเอกสารวิชาการ แนวคิดทฤษฎีต่างๆ เช่น หนังสือ บทความงานวิจัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แผน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556-2566 วิทยานิพนธ์ต่างๆ รวมทั้งพระราชบัญญัติ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ข้อปฏิบัติของทางราชการและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาโดยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก อีกทั้งสัมภาษณ์ในส่วนของงานบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ 6 มิติ ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านนโยบายและกฎหมาย 3) ด้านการบูรณาการและระบบงาน 4) ด้านการมีส่วนร่วม 5) ด้านการติดตามประเมินผล และ 6) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 การกำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลเพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 จังหวัด จังหวัดละ 1 คน ประกอบด้วย กภาพสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร สุรินทร์ ศรีสะเกษ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน

2.2.2 วิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอบเขตการสัมภาษณ์ โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ภายในกรอบที่กำหนดไว้

2.4 การตรวจสอบข้อมูล

ตรวจสอบข้อมูลว่าข้อมูลที่ได้มามีความเพียงพอหรือไม่ โดยพิจารณาจากการอิมตัวของข้อมูล ข้อมูลที่ได้มาตอบคำถามในการวิจัยได้หรือไม่ ในกรณีของข้อมูลไม่ตรงกันต้องตรวจสอบดูว่า ข้อมูลที่แท้จริงเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ

การพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูล โดยวิธีการตรวจสอบคือการ สอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่มาที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคล ว่าถ้าต่างเวลา ต่างสถานที่ และต่างบุคคลที่ให้ข้อมูลที่ได้มีความแตกต่างกัน หรือไม่

2.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการ วิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิจัยในครั้งนี้

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยของนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ตามวัตถุประสงค์ ที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยระดับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตาม ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียง ลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการตอบสนองต่อผู้รับ บริการ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .57) และรายชื่อใน แต่ละด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้าน ความรู้ “หน่วยงานได้ให้บริการและเผยแพร่ความรู้แก่ ประชาชนและผู้เข้ารับบริการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมได้เป็น อย่างดี” อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .70) รองลงมาอยู่ ในระดับมากคือ ด้านนโยบายและกฎหมาย “ข้าราชการมี ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและสามารถ นำมาใช้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม” ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .70) ด้านการบูรณาการและระบบงาน “มีการจัดระบบการ สื่อสารภายในอย่างทั่วถึง เช่น โทรศัพท์ภายใน การใช้การ ติดต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ฯลฯ” ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .73) ด้านการมีส่วนร่วม “หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมของ ส่วนราชการอื่นๆ นอกจากงานบ้านพักเด็กและครอบครัว” ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .71) ด้านการติดตามประเมินผล “มีการ กำหนดมาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติงานไว้อย่าง ชัดเจน” ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .69) และด้านการตอบสนองต่อ ผู้รับบริการ “หน่วยงานมีความพยายามที่จะเข้าถึงความ ต้องการและให้ความสำคัญแก่ผู้รับบริการอยู่ตลอดเวลา” ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .58) ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ในการ บริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้าน พักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของ บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร (Pearson Correlation = .651) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน (Pearson Correlation = .907) และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (Pearson Correlation = .830) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ ปัจจัยสภาพ แวดล้อมภายใน (Pearson Correlation = .907) มีความ สัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตาม ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยในแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัย ด้านบุคลากร ด้านทัศนคติ (Pearson Correlation = .727) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตาม ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด ปัจจัย สภาพแวดล้อมภายใน ด้านกลยุทธ์ขององค์กร (Pearson Correlation = .822) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของ บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี (Pearson Correlation = .736) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของ มนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงสุด

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและ ครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการ บริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพัก เด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร มีเพียง ด้านทัศนคติ และด้านแรงจูงใจ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขต

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 54.6 สำหรับด้านภาวะผู้นำไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน พบว่า กลยุทธ์องค์การ โครงสร้างองค์การ ทรัพยากรการบริหาร สมรรถนะองค์การ และวัฒนธรรมองค์การ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 83.2

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 69.0

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลากร ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ทักษะคนคิด และแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์การ สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์องค์การ และทรัพยากรการบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

4. ปัจจัยด้านบุคลากร ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ทักษะคนคิด แรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

5. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์การ สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์องค์การ ทรัพยากรการบริหาร มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์

ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

6. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

4. แนวทางการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1 ด้านความรู้ การจัดการด้านความรู้ให้กับบุคลากรในบ้านพักเด็กและครอบครัว มีการบริหารแบ่งกลุ่มที่เหมาะสมกับ บทบาท หน้าที่ และตำแหน่งของผู้ปฏิบัติงาน เพราะการปฏิบัติงานมีความแตกต่างหลากหลาย แต่งานทุกอย่างจะมีการเอื้ออำนวยต่อกัน ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์สูงสุด ได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างถูกต้อง มีการส่งบุคลากรเข้าร่วมการอบรมประชุม และสัมมนา ทั้งที่กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้จัดขึ้นหรือแม้กระทั่งหน่วยงานภายนอกจัดขึ้น ที่มีความรู้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากร ก็ได้มีการจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับทราบข้อมูลต่างๆ และเพิ่มพูนความรู้ ตลอดจนการอบรมเพื่อทบทวนความรู้ให้แก่บุคลากรภายในหน่วยงานเอง หรือการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ศึกษาดูงานหน่วยงานภายในกรมเดียวกัน เพื่อให้บุคลากรได้รับการเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ๆ แล้วสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน มีการทบทวนปรับปรุงการปฏิบัติงานที่ผ่านมาเพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานของบุคลากร

4.2 ด้านนโยบาย และกฎหมาย การดำเนินงานของบ้านพักเด็กและครอบครัว มีกระบวนการทำงานตามกฎหมาย 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยยึดหลักการดำเนินงานตามบทบาท หน้าที่ และการทำงานในลักษณะทีมสหวิชาชีพ มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น และหาแนวทางช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย โดยยึดหลัก และนโยบายที่กำหนดรวมถึงการเชื่อมโยงกับพันธกิจ และนโยบายของแต่ละจังหวัดด้วย

4.3 ด้านการบูรณาการระบบงาน การทำงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบูรณาการการทำงานอย่างเป็นระบบ และตามบทบาท ภารกิจของแต่ละหน่วยงาน มีการส่งต่อ ประสานข้อมูล อย่างเป็นระบบ เนื่องจากการทำงานมีหลากหลายหน่วยงานมาร่วมทำงานเป็นทีมสหวิชาชีพ บทบาทหน้าที่แตกต่างกัน แต่จะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและครบทุกมิติ ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจน ในการดำเนินงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานอื่น นอกจากนี้ ผู้รับบริการที่หน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ได้ประสานงานกับหน่วยงาน ช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการการทำงาน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดทำผังกระบวนการทำงานควบคู่กับมอบหมายหน่วยงานที่จะดำเนินงานต่อไป ซึ่งจะทำให้การสร้างการมีส่วนร่วมในการพิจารณาาร่วมกัน

4.4 ด้านการมีส่วนร่วม มีการทำงานแบบบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมีการจัดตั้งอาสาสมัครประชาชนดี 1300 ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน การจัดอบรมให้ความรู้ และเชิญหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมอบรม การให้ประชาชนทั่วไปเป็นผู้แจ้งเหตุ และเข้ามามีส่วนร่วมเป็นทีมสหวิชาชีพในการทำงานเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย การรับฟังความคิดเห็น การสัมภาษณ์ หรือการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อรับฟังความต้องการ สิ่งที่หน่วยงานต้องปรับปรุง มาใช้ในการปรับปรุงการทำงาน และมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น บทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน การตั้งครรภ์ไม่พร้อม ความรุนแรงในครอบครัว การค้ามนุษย์ ผ่านทางสื่อต่างๆ

4.5 ด้านการติดตามประเมินผล การติดตาม ประเมินผลของหน่วยงานได้กำหนดรูปแบบไว้หลากหลาย เช่น การสอบถามทางโทรศัพท์ การลงพื้นที่สอบถามข้อเท็จจริง การติดตามในรูปแบบหนังสือราชการ การออกเยี่ยมบ้านของผู้รับบริการ การโทรศัพท์สอบถามความเป็นอยู่ของผู้รับบริการ หลังจากส่งเข้าสถานสงเคราะห์แล้ว มีการขอความร่วมมือจากบ้านพักเด็กและครอบครัวในจังหวัดที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ออกติดตามของผู้รับบริการเป็นระยะๆ ในกรณีที่ผู้รับบริการ ออกสู่ครอบครัว การติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือ มีการกำหนดเป็นกระบวนการในการปฏิบัติงาน โดยกำหนดเป็นระยะภายหลังการคือผู้ส่งคน ชุมชน เช่น 1 เดือน 3 เดือน ตามความเหมาะสม ผลที่ได้จากการติดตามประเมินผล จะนำมาเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงและเป็นวิธีการทำงาน และสร้างเป็นองค์ความรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานต่อไป

4.6 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ การดำเนินการช่วยเหลือและตอบสนองต่อผู้รับบริการ จะยึดหลัก ประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการ ตามความเหมาะสมและจำเป็น เป็นที่พึงพิงชั่วคราว และหลบภัยของผู้รับบริการ พี่นฟู ผู้รับบริการทางร่างกายและจิตใจ จะไม่ยึดหลักการให้สงเคราะห์ จะมีกระบวนการช่วยเหลือเน้นให้กลุ่มเป้าหมายช่วยเหลือตนเองได้อย่างดีขึ้น ซึ่งมีกระบวนการทำงานทั้ง เชิงรุกและ เชิงรับ ทำให้เข้าถึงต่อผู้รับบริการได้อย่างทั่วถึง บ้านพักเด็ก และครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน เน้นการทำงานที่รวดเร็ว ฉับไว ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านผู้ประสบปัญหาเพื่อสืบข้อเท็จจริง ประเมินสภาพปัญหา ครอบครัว การเงิน สังคม และสภาพแวดล้อม เพื่อนำข้อมูลที่นำมาประชุมทีมสหวิชาชีพ พิจารณาหาแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย สามารถเข้าถึงสภาพปัญหาของผู้รับบริการรับรู้และเข้าใจโดยให้การช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ

อภิปรายผล

นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จึงต้องอาศัย โครงสร้างขององค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การ จะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและ ด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์การยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ ตัวแบบนี้จึงเป็น ความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคของการนำ นโยบายไปปฏิบัติโดยการแก้ที่ตัวองค์การ เช่น การขาดเงินทุน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่างๆ (วรเดช จันทรศร, 2554)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร นั้นมีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงาน ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นเป็นสิ่งที่จะต้องให้ เห็นว่า บุคลากรเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการที่จะนำพา องค์การก้าวไปข้างหน้า และไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ในส่วน ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็คือการนำนโยบายของหน่วยงานบังคับบัญชาไปปฏิบัติได้ สัมฤทธิ์ผล หรือการที่หน่วยงานสามารถดำเนินการตาม กระบวนการทำงานที่ได้วางไว้ตามยุทธศาสตร์ในแต่ละระดับ ได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะประสบปัญหาทางด้าน การ

ขาดแคลนบุคลากร เหมือนหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ และผ่องพรรณ จันทร์กระจำจ (2555) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่อง “ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558” จากผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ยังไม่มีความพร้อมที่สมบูรณ์แต่มีการตื่นตัวในการเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่วนปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการเตรียมความพร้อมคือ ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ มีการกำหนดแผนและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน งบประมาณพร้อม ผู้บริหารต้องสนับสนุนอย่างจริงจังในทุกรูปแบบ และบุคลากรในหน่วยงานทุกองค์กรต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง และ อลงกต แผนสนธิ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาจากระบบอุปถัมภ์ในองค์กร ปัญหาด้านการขาดแคลนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ปัญหาด้านการกระจายอำนาจ ปัญหาด้านโครงสร้าง และปัญหาด้านสถานที่

ซึ่งที่ผ่านมาบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความรู้และสามารถให้คำแนะนำในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ อีกทั้งทัศนคติของบุคลากรในองค์กรก็มีความพึงพอใจที่องค์กรได้สนับสนุนการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จากการที่ได้รับความยอมรับนับถือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน และประชาชน

ถึงแม้ว่าปัจจัยด้านบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ทัศนคติ และแรงจูงใจ จะนำพาให้บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ก็ตามแต่ก็ยังคงประสบปัญหาทางด้านบุคลากรเหมือนกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขาดแคลนบุคลากร การพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม รวมถึงการที่ยังไม่เข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ของหน่วยงาน เป็นต้น

ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายไปปฏิบัติสูงสุดสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ก็คือ ปัจจัยด้านองค์การ ซึ่งประกอบไปด้วย วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์การ สมรรถนะองค์การ กลยุทธ์ขององค์การ และทรัพยากรการบริหาร การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่งและกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (William, 1971) ซึ่งองค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใดหรืออีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ (วรเดช จันทรศร, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาของ พิรพงศ์ ราพิงจิตต์ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาองค์การภาครัฐแนวใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” ผลจากการวิจัยดังกล่าวพบว่า เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยการบริหารองค์การที่จะช่วยเสริมสร้างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมากที่สุด คือ วัฒนธรรมองค์การ (วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (การมีอิทธิพลต่ออุดมการณ์) และการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (พัฒนาจากภายนอกภาคราชการ) ตามลำดับ ส่วนระดับการบริหารแบบมุ่งสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีมิติด้านประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิผลและมิติด้านการพัฒนาองค์การ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารองค์การทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม สามารถพยากรณ์ความเป็นไปได้ที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และมีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารองค์การกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จุดเด่นประการหนึ่งที่ได้เด่นชัดก็คือ การมีวัฒนธรรมองค์การในลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม โครงสร้างองค์การมีการกำหนดบทบาท และอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน สมรรถนะองค์การที่สามารถแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง สามารถผ่อนหนักเป็นเบาและหาทางออกได้เสมอ กลยุทธ์ขององค์การที่มีการลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติงานที่จะทำก่อน-หลัง อยู่เสมอ และประการสุดท้ายคือการใช้ทรัพยากรการบริหารที่มีการนำวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น และเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าปัจจัยด้านองค์การของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์เป็นอย่างสูงมากเพียงใดก็ตาม แต่องค์การอย่างบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ยังมีประสบปัญหาทางด้านโครงสร้างองค์การ หรือปัจจัยด้านองค์การของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขาดการบูรณาการในการทำงานระหว่างหน่วยงาน ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานยังมีอุปสรรคอยู่บ้าน แต่ด้วยสมรรถนะองค์การของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเอง ก็ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคนานานับประการมาด้วยดี

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและโครงสร้างทางสังคมมีอิทธิพลต่อปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์การทรัพยากรองค์การสำหรับการนำแผนงานไปปฏิบัติ คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติและผลกระทบของแผนงานผ่านปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ทรัพยากรองค์การ และคุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ และผลการปฏิบัติงานและผลกระทบของแผนงานจะส่งผลสะท้อนกลับไปสู่ปัจจัยสภาพแวดล้อมอีกต่อหนึ่ง ความเข้าใจในเงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแผนการกระจายอำนาจ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบรรลุความสำเร็จของแผนงาน โดยเฉพาะอิทธิพลของปัจจัยสภาพแวดล้อมอาจมีลักษณะเป็นปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางความสำเร็จของแผนงานก็ได้ โดยปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อมที่สำคัญได้แก่ 1) รูปแบบทางการเมือง 2) โครงสร้างการกำหนดนโยบาย 3) ข้อจำกัดทางทรัพยากร 4) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม 5) ผลประโยชน์ของแผนงานต่อองค์การ 6) ความพอเพียงของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร ความเชื่อมโยงระหว่างองค์การ และการจัดการเชิงบูรณาการ (Cheema & Rondinelli, 1983)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการศึกษารั้งนี้ ประกอบไปด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความผลสัมฤทธิ์ในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ของบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุกตัวแปรนั้นแสดงให้เห็นว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐ ไม่ควรที่จะละเลยปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมที่องค์การดำรงอยู่ในพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่จะต้องทำงานใกล้ชิดกับสังคมอย่างบ้านพักเด็กและครอบครัวด้วยแล้ว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาบริบททางด้านสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ดังผลการศึกษาของ อลงกต แผนสนธิ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา” พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการปฏิบัติงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมาประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยทางด้านทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านการจัดทำ ส่งเสริม ควบคุม ประเมินผลและการให้คุณให้โทษบุคลากร รวมทั้งปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ โดยเมื่อมีการวิเคราะห์มูลโดยวิธีการถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายความเป็นไปได้ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้นคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ และปัจจัยด้านทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในหลายหน่วยงานก็ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดด้วยทำให้นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างลงตัว ซึ่งการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้บ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งผลต่อการบริหารงานหรือการปฏิบัติงานให้ได้ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ ประเด็นปัญหาทางสังคมที่สำคัญก็คือปัญหาความยากจนมีผลต่อจำนวนผู้เข้ามาเข้ารับบริการหรือกลุ่มเป้าหมาย และในประเด็นสุดท้ายเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ส่งผลต่อวิธีการบริหารงานและปฏิบัติงานบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาประเด็นทางด้านภาวะผู้นำของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ภาวะผู้นำไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเท่าที่ควร อาจเกิดจากตัวแปรแทรกซ้อนก็เป็นได้
2. ควรมีศึกษาถึงบทบาทของสถาบันทางสังคมที่มีผลต่อความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงมาตรการการป้องกันความรุนแรงในเด็ก เยาวชน และครอบครัวไม่ให้เกิดขึ้น
3. ควรศึกษาถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกันขององค์กรภาครัฐ เอกชน ในการที่จะแก้ปัญหาความรุนแรงในเด็ก เยาวชน และครอบครัว อย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ยัมวิไล ผู้อำนวยการหลักสูตร ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อลงกต แผนสนธิ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณข้าราชการ พนักงานราชการ และ พนักงานจ้างเหมาบริหาร ของบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเพื่อนๆ ที่คอยเป็นกำลังใจและมีส่วนร่วมในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2556). *ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2556-2566*. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2558, จาก https://www.m-society.go.th/article_attach/11743/16038.pdf. [2015, April 16]

- เกษสุณี บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ และผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง. (2555). *ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558*. คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพมหานคร.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2551). *การบริหารการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิรพงศ์ จำพิงจิตต์. (2555). *การพัฒนาองค์การภาครัฐแนวใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- วเรช จันทรศร. (2554). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- อลงกต แผนสนธิ. (2557). *การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- Bass, B.M. and Riggio, R.E. (2006). *Transformational Leadership*. (2nd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Cheema, Shabbir G. & Rondinelli, Dennis A. (1983). *Implimentation Decentralization Programmes in Asia : Local Capacity for Rural Development*. Nagoya, Japan: United Nations Center for Regional Development.
- Gulick, Luther and Urwick, Lindon. (1937). *Paper on the Science of Administration*. Clifton: Augustus M. Kelley.
- John, Gary and Saks, Alan M. (2001). *Organizational Behavior : Understanding and Managing Life at Work*. (5th ed.). Toronto: Addison Wesley Longman.

- Kothandapani, V. (1971). Validation on Feeling, Belief and Intention to Act as Three Components of Attitude and Their Contribution to Prediction of Contraceptive Behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 19, 321-333.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., and Berry, L. L. (1985). A Conceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research. *Journal of Marketing*, 49, (3), 41-50.
- Peters, Thomas J. and Waterman, Robert H. Jr. (2004). *In Search of Excellence*. (2nd ed.). London: Profile Book.
- Thompson, James D. (2003). *Organization in Action : Social Science Bases of Administrative Theory*. NJ: McGraw-Hill.
- William, Walter. (1971). *Social Policy Research and Analysis : The Experience in The Federal Social Agencies*. New York: American Elsevier Publishing.

ผู้เขียนบทความ

- | | |
|----------------------------------|---|
| นายประพล มิลินทจินดา | นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร เลขที่ 2410/2 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 E-mail: carabkk@gmail.com |
| รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ยี่มิวิไล | อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร |
| อาจารย์ ดร.อลงกต แพนสนิท | อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร เลขที่ 2410/2 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 |